

מטה אלעד סערניי ישראל החדשים

גשר אחד וחוק מדי

תרבות, ובמקומות האחרונים נמצאים הפוליטיקאים (11%) ואנשי הדת (6%).

למרות נהיגה ונוסעות בנטיעה מעורבת למקומות עבודה ולמסודות הלימוד, ילדות מספר קטן יותר של ילדים ומתגרשות יותר מפענף. למגינת ליבם נרשמה בעשור האחרון ירידה בביגמיה ובפוליגמיה, ובמקביל נעשו על-ידי איגודי נשים מוסלמיות ניסיונות להחיל את בתי הדין למשפחה גם על המגזר המוסלמי. תופעה מראינה אחרת היא שמאות (ואולי יותר) גברים מוסלמים נמצאים בקשרים עם נשים יהודיות.

בכלל, המשפחה המוסלמית הממוצעת עושה כיום שימוש נרחב בשלוויזיה הרב-ערוצית, ותפוצת המחשבים הביתיים והגישה לאינטרנט מתקדמות במהירות לאלו שבמגזר היהודי. כתוצאה מכך גובר גם השימוש במרחבים ישראלים ולועזיים.

לכני הנער והצעירים המוסלמים, המהווים יותר ממחצית המגזר, "שער המוגרבים" נשמע יותר כבלוג אינטרנטי מאשר כמוקד עימות, והם היו מעדיפים לגלוש אל הר הבית מאשר להתגורר סביבו. ■ משך אלעד הוא חוקר במוסד שמואל נאמן בטכניון

ההיענות הדלה של הציבור המוסלמי הישראלי לקריאת ראשי התנועה האיסלאמית, להפגין נגד שיפוץ גשר שער המוגרבים, הוכיחה כי לא "מסגד אל-אקצא בסכנה" אלא מנהיגי התנועה בסכנה.

ראשי התנועה, שהתמחו בעבר בהסערת הרחוקות, נתקלו הפעם בציבור אחר, בוגר יותר. נתקלו הפעם בציבור אחר, בוגר יותר.

בני דור הביניים, ובמיוחד בני הדור הצעיר, לא קנו את הספין שאיים להפוך בעיה הנרסית איזוטרית לעימות דתי גלובלי, והצביע ברגליו אודות חוסר שביעות רצונו. הציבור המוסלמי הישראלי אינו מאמיץ כנראה שכל העולם כולו גשר צר מאוד.

סדרה של מחקרים וסקרים מצביעים על מגמה, שראשי התנועה האיסלאמית מנסים בכל מאודם להצניע – הולך ופוחת כוחה של הדת, הולך וגובר כוחה של ההתמערבות. בסקר שהתקיים בקרב מאות כוחה של התנועה מודלים להערצה ולחיקוי, בנינוער ערבים אודות מודלים להערצה ולחיקוי, למשל, התברר כי יותר ממתציתים מעריצים אמנים וכוכבי פופ, מעל לרוב מודדים עם ספורטאים ואנשי